Raad van State

200707188/1.
Datum uitspraak: 4 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/26125 en 07/26126 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 september 2007 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in de grief in verband met het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR) van november 2004 opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200702611/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief in zoverre slaagt.

2.2. De in de grief opgeworpen rechtsvraag betreffende de op 27 juni 2007 door de Europese Commissie genomen beslissing om op grond van artikel 226 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening) te starten, heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 7 november 2007 in zaak nr. 200706021/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief ook in zoverre slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 26 juni 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor en in de voormelde uitspraken van

13 september 2007 en 7 november 2007 is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft betoogd dat het enkele feit dat de Griekse autoriteiten hebben toegezegd de werkwijze met betrekking tot de zogenoemde "interruption-procedure" aan te passen onvoldoende is om er op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel vanuit te gaan dat Griekenland zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) zal naleven. Daartoe heeft de vreemdeling betoogd dat reeds omdat in het verleden is gebleken dat Griekenland de verdragsverplichtingen waaraan het is gebonden niet nakomt, er niet zonder meer vanuit kan worden gegaan dat Griekenland die verplichtingen thans wel weer zal naleven en dat de staatssecretaris van Griekenland ter zake een verdergaande zekerheidstelling had dienen te vragen. Ter ondersteuning van zijn betoog heeft de vreemdeling gewezen op een brief van Amnesty International aan de staatssecretaris van 1 juni 2007 en op de notitie "The return to Greece of asylum-seekers with "interrupted" claims van de UNHCR met de daarbij behorende inleidende brief van 26 juli 2007.

2.4.1. In een notitie van 13 november 2005, die de Griekse delegatie tijdens het halfjaarlijkse Dublinoverleg in Brussel aan de lidstaten heeft doen toekomen, en in een brief van 18 januari 2007 van het hoofd van de Aliens Division/Asylum section, Greek Dublin Unit van het Griekse Ministry of Public Order, heeft Griekenland de lidstaten in kennis gesteld van wijzigingen die met betrekking tot de "interruption-procedure" zijn aangebracht.

2.4.2. Naar volgt uit hetgeen de Afdeling in voormelde uitspraak van 13 september 2007 heeft overwogen, heeft de staatssecretaris bij de beoordeling of de vreemdeling met concrete feiten of omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland jegens hem niet aan die verdragsverplichtingen zal voldoen mede gewicht mogen toekennen aan die wijzigingen.

De door de vreemdeling overgelegde stukken kunnen niet leiden tot een ander oordeel. Deze stukken behelzen geen concrete gegevens op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat na vorenbedoelde wijziging die in de Griekse asielprocedure is aangebracht, aan die procedure ook thans nog zodanige gebreken kleven, dat ten aanzien van de vreemdeling niet kan worden onderzocht en vastgesteld of hij de in het Vluchtelingenverdrag en het EVRM genoemde risico's loopt indien hij naar het land van herkomst terugkeert, en daarom het risico bestaat dat Griekenland zijn verplichtingen voortvloeiend uit die verdragen jegens hem niet zal nakomen.

2.5. De vreemdeling heeft voorts een persbericht van de Social Support Network for Refugees and Immigrants (Volos movement) overgelegd, waarin wordt bericht dat de Griekse autoriteiten asielzoekers geen reële kans geven en heeft betoogd dat de staatssecretaris ook daarom ten aanzien van Griekenland niet zonder meer kan uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel.

2.5.1. Het persbericht ziet niet op vreemdelingen die op grond van de Verordening aan Griekenland worden overgedragen en kan reeds daarom niet worden aangemerkt als een concreet gegeven dat Griekenland na overdracht van de vreemdeling zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM jegens hem niet zal nakomen.

2.6. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 september 2007 in zaak nr. 07/26125;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

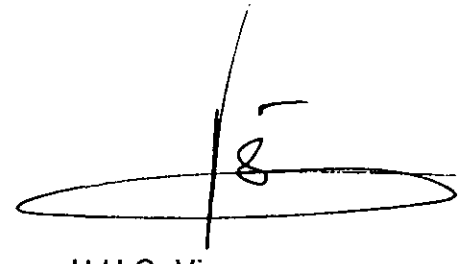
w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 februari 2008

345.
Verzonden: 4 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
zittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
voorzieningenrechter

AFSCHRIFT

Awb 07/26126 (voorlopige voorziening)
Awb 07/26125 (beroep)

IND lokatie:		Zwolle
Dossiernr:		
ULAD ontvangstdatum		
Briefnr:		
IND ontvangst datum:	13 SEP 2007	
Registratie in INDIS	naam mdw:	ter Horst
	datum:	13/9-07 unit: 33U
Invoer-controle	naam mdw:	
	datum:	unit

UITSPRAAK

inzake:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0702.19.0481,
gemachtigde: mr. B.D. Lit, advocaat te Amsterdam,
verzoeker,

tegen: **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE**
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Buijsman,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1 Procesverloop

1.1 Op 19 februari 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 26 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

1.2 Bij brief van 26 juni 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 26 juni 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.

1.3 Het verzoek is ter zitting van 11 september 2007 behandeld. Verzoeker is niet verschenen, maar heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag

ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

2.4 Griekenland heeft niet tijdig gereageerd op het terugnameverzoek, zodat Griekenland op grond van artikel 20, eerste lid, aanhef en onder c, Vo 343/2003 wordt geacht in te stemmen met terugname van verzoeker. Op 17 mei 2007 heeft Griekenland het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003 alsnog expliciet aanvaard.

2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

2.6 Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder er ten onrechte vanuit gaat dat op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel mag worden aangenomen dat Griekenland zijn verdragsverplichtingen op grond van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) zal naleven, nu in het verleden is gebleken dat Griekenland de verdragsverplichtingen heeft geschonden. Ter onderbouwing van zijn standpunt heeft verzoeker een brief van Amnesty International van 1 juni 2007 alsmede een uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 25 mei 2007 (Awb 07/13879 en Awb 13878) en van 8 augustus 2007 (Awb 07/24208;07/24206 en Awb 07/24207;07/24205) overgelegd. Voorts heeft verzoeker een persbericht van de Volos-movement en een UNCHR-positionpaper met als titel 'The return to Greece of asaylum-seekers with "interrupted" claims' van juli 2007 overgelegd.

2.7 Verweerder heeft gewezen op een notitie die de Griekse autoriteiten aan de lidstaten hebben doen toekomen, waarin wordt ingegaan op de werkwijze die sinds juni 2006 wordt gehanteerd bij de behandeling van asielverzoeken van door Griekenland teruggenomen asielzoekers. Die werkwijze, die naar verwachting medio 2007 in de Griekse asielwetgeving zal worden opgenomen, biedt verweerder voldoende aanknopingspunten om ten aanzien van Griekenland uit te gaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Verweerder acht daarbij van belang dat thans duidelijk is dat de asielaanvraag, anders dan op grond van het huidige artikel 2.8 van de Griekse "Presidential Decree 61/99" (PD 61/99) tot dusverre het geval was, van naar Griekenland overgedragen vreemdelingen (inhoudelijk) wordt beoordeeld.
Verweerder heeft in dit verband voorts aangegeven dat de omstandigheid dat de Europese Commissie juridische stappen jegens Griekenland heeft ingezet en deze niet zijn stopgezet, niet betekent dat Nederland niet van de inhoud van de notitie mag uitgaan.

2.8 De rechter overweegt dat er in zijn algemeenheid van uitgegaan mag worden dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.

De omstandigheid dat de Griekse autoriteiten de werkwijze hebben aangepast als hiervoor geschetst, betekent niet dat thans zonder meer kan worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Evenals in eerdergenoemde door verzoeker aangehaalde uitspraken van 25 mei 2007 en 8 augustus 2007 acht de rechter in dit verband van belang dat uit § 1.4 van het UNHCR rapport van november 2004 blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); in alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %)
- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd

(inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;

- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de Europese Commissie (hierna: EC) aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten.

Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.

2.9 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter het beroep met toepassing van artikel 8:86 Awb gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

2.10 Het verzoek om een voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.

2.11 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 966,= onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te voldoen;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.J.P. Kambeel als griffier op 13 SEP. 2007

Tegen deze uitspraak, voor zover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 13 SEP. 2007

VOOR EENSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER VAN DE RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Justitie Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
11 OKT 2007
ZAAKNR. 200707188
AAN:
BEH.

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

De Staatssecretaris van Justitie
te 's -Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 13 september 2007
met kenmerk 07/26125

Inzake:

met IND-kenmerk 0702.19.0481
appellant
gemachtigde: mr. B.D. Lit
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. D.W. Stevens
038-888 6784

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 september 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/26125 (beroep) (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 26 juni 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 19 februari 2007 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluit van 26 juni 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de aanvraag.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op pagina 2, doorlopend op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

> "De omstandigheid dat de Griekse autoriteiten de werkwijze hebben aangepast als hiervoor geschetst, betekent niet dat thans zonder meer kan worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Evenals in eerdergenoemde door verzoeker aangehaalde uitspraken van 25 mei 2007 en 8 augustus 2007 acht de rechter in dit verband van belang dat uit § 1.4 van het UNHCR rapport van november 2004 blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang: (...).
>
> Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de Europese Commissie (hierna: EC) aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten.
>
> Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt."

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.9 en 2.11 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 Uw Afdeling heeft over deze materie reeds eerder uitspraak gedaan. Mede bezien in het licht van deze uitspraken zal deze grief worden toegelicht.

Zie:

- *AbRS 13 september 2007, 200703323/1, (productie 2);*
- *AbRS 13 september 2007, 200702611/1, (productie 3).*

4.2 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EU) 343/2003 blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Verordening (EU) 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Verordening (EU) 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Verordening (EU) 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

4.3 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt ten aanzien van deze asielzoeker (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Verordening 343/2003). Indien er concrete aanwijzingen bestaan dat de verantwoordelijke lidstaat zijn internationale verplichtingen niet nakomt, bestaat de mogelijkheid voor Nederland om het asielverzoek aan zich te trekken op basis van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging van verdragspartijen bij het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd. Dit is conform het beleid van de Staatssecretaris slechts mogelijk wanneer de asielzoeker in de verantwoordelijke lidstaat (g)een beslissing heeft gehad, of kan worden beschouwd als uitgeprocedeerd en er daarnaast nog sprake is van bijzondere, door de vreemdeling aannemelijk te maken, nieuwe feiten en omstandigheden die in redelijkheid tot een heroverweging kunnen leiden.

Gelet op voornoemde uitspraken van uw Afdeling van 13 september 2007 kan zich ook de situatie voordoen dat de desbetreffende vreemdeling aan de hand van concrete feiten en omstandigheden aannemelijk maakt dat aan de asielprocedure zodanige gebreken kleven, dat moet worden geconcludeerd dat ten aanzien van asielzoeker niet kan worden onderzocht en vastgesteld of hij in de voormelde verdragen genoemde risico's loopt indien hij naar het land van herkomst moet terugkeren, en daarom het risico bestaat dat de lidstaat zijn verdragsverplichtingen jegens hem niet zal nakomen.

Zie:

- *AbRS 13 september 2007, 200703323/1, r.o. 2.5.2 (productie 2);*
- *AbRS 13 september 2007, 200702611/1, r.o. 2.4.2 (productie 3).*

4.4 Verweerder heeft in de onderhavige procedure geen stukken overgelegd die betrekking hebben op zijn asielaanvraag in Griekenland en enkel verwezen naar een aantal algemene stukken, een drietal uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle, d.d. 13 oktober 2006 (*Awb 06/31791*), 25 mei 2007 (*Awb 07/13878*) en 8 augustus 2007 (*Awb 07/24207 en 07/24205*). Daarmee heeft verweerder naar het oordeel van de Staatssecretaris geen individuele feiten en/of omstandigheden naar voren gebracht die aannemelijk maken dat Griekenland hem in strijd met artikel 3 EVRM zal terugzenden.

4.5 De voorzieningenrechter heeft zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte gestoeld op -, of heeft althans doorslaggevende waarde toegekend aan de (indirecte) verwijzing van verweerder naar onder meer het document "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee Protection in Greece" van november 2004 en de daarin opgenomen statistische gegevens.

De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat de algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Minister of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "Board of Appeal" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel.

Zoals uw Afdeling ook heeft overwogen, behelst de in het UNHCR-rapport vermelde informatie geen concrete gegevens op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat Griekenland de op hem uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het EVRM rustende verplichtingen niet eerbiedigt. Voorts is de informatie in het UNHCR-rapport niet van dien aard, dat moet worden geconcludeerd dat aan de asielprocedure zodanige gebreken kleven, dat ten aanzien van verweerder niet kan worden onderzocht en vastgesteld of een risico bestaat op schending van het refoulementverbod.

Zie:

- *AbRS 13 september 2007, 200703323/1, r.o. 2.5.4 en 2.6.2 (productie 2);*
- *AbRS 13 september 2007, 200702611/1, r.o. 2.4.4 en 2.5.1 (productie 3).*

4.6 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.

4.7 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met het beroep op het interstatelijk vertrouwenbeginsel voorts ten onrechte doorslaggevende waarde toegekend aan het gegeven dat de Europese Commissie (hierna: de Commissie) aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten. Het is de Staatssecretaris bekend dat op 27 juni 2007 door de Commissie de beslissing is genomen om op grond van artikel 226 van het EU-Verdrag ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Dublin II-verordening te starten. Desgevraagd heeft de Commissie geen informatie gegeven over de aard van de bezwaren ten aanzien van de Griekse procedure. De Commissie heeft wel aangegeven dat Griekenland de Commissie op de hoogte heeft gebracht van geplande verbeteringen van de Griekse asielwetgeving, doch dat deze verbeteringen nog niet zijn doorgevoerd. Op de vraag of de Commissie aanwijzingen heeft dat de Griekse autoriteiten zich niet aan hun verzekeringen, als neergelegd in de nota van 13 november 2006 *(productie 4)* en herhaald in de brief van 18 januari 2007 *(productie 5)*, houden is ontkennend geantwoord. De Staatssecretaris is van oordeel dat het bij de

vraag of ervan kan worden uitgegaan dat Griekenland zich aan zijn verdragsverplichtingen houdt, gaat om de feitelijke situatie. Gezien die feitelijke situatie kan niet worden gezegd dat is aangetoond dat sprake is van een relevant risico van refoulement.

Overigens wordt er door de Staatssecretaris op gewezen dat uw Afdeling de desbetreffende inbreukprocedure tijdens de zitting voorafgaand aan de tweetal genoemde uitspraken van 13 september 2007 aan de orde heeft gesteld en dat het er op lijkt dat de inbreukprocedure niet tot een ander oordeel leidt. De Staatssecretaris merkt hierbij op dat niet is gebleken dat aan de asielprocedure in Griekenland zodanige gebreken kleven, dat ten aanzien van verweerder niet kan worden onderzocht en vastgesteld of een risico bestaat op schending van het refoulementverbod.

Het voorgaande heeft de voorzieningenrechter miskend.

4.8 Uit de informatie die beschikbaar is ten aanzien van de activiteiten van de Commissie kan naar het oordeel van de Staatssecretaris derhalve evenmin worden afgeleid dat er concrete redenen zijn op grond waarvan er niet op zou mogen worden vertrouwd dat Griekenland de refoulementsverboden respecteert.

4.9 In dit verband heeft voorts te gelden dat ook andere landen, zoals Finland, Noorwegen, Oostenrijk en Zweden na de verkregen verzekeringen als hiervoor bedoeld weer handelen met de in Nederlandse wijze vergelijkbare zin. Ook België en Duitsland dragen in voorkomend geval vreemdelingen aan Griekenland over.

4.10 Gelet op het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de Staatssecretaris niet aannemelijk gemaakt dat zich in zijn individuele zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging van verdragspartijen bij de Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.

4.11 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5. **Conclusie**

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 26 juni 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 11 oktober 2007

Gemachtigde

Mr. D.W. Stevens, procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6784
telefax 038 460 1500